

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

Trg sv. Petra
Srijeda, 24. svibnja 2023.

[[Multimedia](#)]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 14. Svjedoci: sveti Andrija *Kim Tae-gon*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U ovom nizu kateheza uzeli smo za učitelje neke svece i svetice koji nas, kao uzorni svjedoci, uče apostolskoj revnosti. Sjetimo se da govorimo o apostolskom žaru, revnosti koju moramo imati da bismo naviještali evanđelje.

Veliki primjer sveca kojeg je resila velika ljubav prema evangelizaciji danas ćemo naći u jednoj zemlji jako daleko odavde, to jest u Crkvi u Koreji. Gledamo u mučenika i prvog korejskog svećenika svetog Andriju Kim Tae-gona. Ali evangelizaciju Koreje provodili su laici. Kršteni laici su bili ti koji su prenosili vjeru, nije bilo svećenika, jer ih jednostavno nisu imali: došli su kasnije, zato su prvu evangelizaciju provodili laici. Bismo li mi bili spremni za takvo nešto? Razmislimo o tome: zanimljivo je to. I to je jedan od prvih svećenika, sveti Andrija. Njegov je život bio i jest rječito svjedočanstvo revnosti za naviještanje evanđelja.

Prije otprilike dvjesto godina Koreja je bila poprište vrlo teškog proгона: kršćane se progonilo i zatiralo. Vjerovati u Isusa Krista, u Koreji onog vremena, značilo je biti spreman svjedočiti sve do smrti. Primjer svetog Andrije Kima, na poseban način, možemo uočiti u dva konkretna vida

njegova života.

Prvi je način kojem se morao dovinuti da bi se susreo s vjernicima. S obzirom na ozračje zastrašivanja koje je vladalo, svetac je bio prisiljen pristupati kršćanima na neprimjetan način i uvijek u prisutnosti drugih ljudi, kao da su se poznavali dugo. Zatim, da bi utvrdio je li njegov sugovornik kršćanin, sveti Andrija se poslužio ovim sredstvima: prije svega, postojao je prethodno dogovoreni znak raspoznavanja; susrest ćeš se s tim i tim kršćaninom i on će imati taj i taj znak na odjeći ili u ruci; nakon čega bi on tajno postavio pitanje – ali tihim glasom: „Jesi li Isusov učenik?“. Kako su razgovoru prisustvovali i drugi, svetac je morao govoriti tihim glasom, izgovarajući samo nekoliko riječi, najbitnijih. Za Andriju Kima, dakle, izraz u kojem je sažet cijeli identitet kršćanina bio je „Isusov učenik“: „Jesi li Kristov učenik?“, ali tihim glasom jer je bilo opasno. Bilo je zabranjeno biti kršćanin.

Biti Gospodinov učenik znači slijediti njega, slijediti njegov put, a kršćanin je po svojoj naravi onaj koji propovijeda i daje svjedočanstvo za Isusa. Svaka kršćanska zajednica prima taj identitet od Duha Svetoga, pa tako i čitava Crkva, od dana Pedesetnice (usp. II. vat. konc., Dekret *Ad gentes*, 2). I od toga Duha koji primamo rađa se strast za evangelizacijom, onaj apostolski žar: to je dar Duha. Pa čak i ako okolnosti nisu povoljne, kao što je to bilo u Koreji za Andriju Kima, ta se strast ne mijenja, naprotiv, dobiva još veću vrijednost. Sveti Andrija Kim i drugi korejski vjernici pokazali su da svjedočanstvo evanđelja dano u vremenima progona može donijeti mnogo ploda za vjeru.

Pogledajmo sad drugi konkretan primjer. Dok je još bio bogoslov, sveti je Andrija morao pronaći način da potajno dočeka svećenike misionare koji su dolazili iz inozemstva. To nije bio lak zadatak, zato što je tadašnji režim svim strancima strogo zabranjivao ulazak na korejsko tlo. Zato je bilo – prije toga – tako teško naći svećenika koji će doći *misionariti*: misiju su vršili laici. Jednom je – mislite na to što je učinio sveti Andrija – hodao po snijegu, bez jela, toliko dugo da je iscrpljen pao na tlo, te mu je prijetila opasnost od gubitka svijesti i smrzavanja. U tom trenutku odjednom je začuo jedan glas koji mu je govorio: „Ustani, hodaj!“. Čuvši taj glas, Andrija se probudio, vidjevši kao sjenu nekoga tko ga je vodio.

Ovo iskustvo velikog korejskog svjedoka daje nam razumjeti vrlo važan vid apostolske revnosti, naime, hrabrost da se ustane kad se padne. Ali zar sveci padaju? Dà! Već od prvih vremena, sjetite se samo svetoga Petra: učinio je velik grijeh, ali je imao snagu u Božjem milosrđu te je ponovno ustao. I kod svetoga Andrije vidimo tu snagu: on je klonuo fizički ali je smogao snage ići sve dalje i dalje kako bi pronosio poruku. Koliko god da situacija bila teška, štoviše možda se ponekad doista može činiti da nema mjesta za evanđeosku poruku, ne smijemo odustati i ne smijemo se odreći toga da provodimo u djelo ono što je bitno u našem kršćanskom životu, a to je evangelizacija. To je put. A svaki pojedini od nas može misliti: „Ali ja, kako ja mogu evangelizirati?“ Promatraj te velike i misli na svoj mali krug, mislimo na svoj mali krug: evangelizirati obitelj, evangelizirati prijatelje, govoriti o Isusu, ali govoriti o Isusu i evangelizirati srcem punim radosti, punim snage. A nju nam daje Duh Sveti. Pripravimo se da primimo Duha Svetoga o nadolazećoj

Pedesetnici i molimo ga za milost, milost apostolske hrabrosti, milost evangeliziranja, da uvijek pronosimo Isusovu poruku.

Apel

Danas se obilježava Svjetski dan molitve za Crkvu u Kini koji se podudara s blagdanom Blažene Djevice Marije Pomoćnice kršćana, koju vjernici časte i mole joj se u svetištu Gospe od Sheshana u Šangaju. Uz tu prigodu želim spomenuti te zajamčiti i izraziti blizinu našoj braći i sestrama u Kini, dijeleći s njima njihove radosti i nade. Poseban pozdrav upućujem svima onima koji trpe - pastirima i vjernicima - da u zajedništvu i solidarnosti sveopće Crkve mognu doživjeti utjehu i ohrabrenje. Pozivam sve da uzdignu svoju molitvu Bogu kako bi se Radosna vijest Krista raspetoga i uskrsloga naviještala u svoj svojoj punini, ljepoti i slobodi, donoseći plodove na dobro Katoličke crkve i cijeloga kineskog društva.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Sve nas i dalje obuzima tuga zbog mučeničke Ukrajine: tamo se puno trpi, ne zaboravimo ih. Molimo se danas Mariji Pomoćnici da bude blizu ukrajinskom narodu.